

Bergvesenet rapport nr 5188	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering	Gradering
Kommer fra ..arkiv Folldal Verk AS	Ekstern rapport nr BA 982 BA 2043	Oversendt fra Folldal Verk a.s.	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:

Titel

Tårstad Zink- og Svovelkisfelt ble funnet av Andreas Johnsen og Ole Johnsen år 1906
Zinkforekomster i Skårnesdalen

Forfatter Johnsen, Ole Poulsen, Arth. O	Dato År 11.02 1928	Bedrift (Oppdragsgiver og/eller oppdragstaker)
---	--------------------------	--

Kommune Ballangen	Fylke Nordland	Bergdistrikt	1: 50 000 kartblad 13311 13314	1: 250 000 kartblad Narvik
----------------------	-------------------	--------------	-----------------------------------	-------------------------------

Fagområde Geologi Forekomstbeskrivelse	Dokument type	Forekomster (forekomst, gruvefelt, undersøkelsesfelt) Tårstad Skårnesdalen
Råstoffgruppe Malm/metall	Råstofftype Zn, Py Pb	

Sammendrag, innholdsfortegnelse eller innholdsbeskrivelse

Tårstad

Kort dsriftsrapport uten nevnte skisser, drevet 1906-07 av Skandia Kobberverk.

Drevet ned 3 synker. Forekomsten ligger på grensen mellom glimmerskifer og kalk.

Skårnesdalen

Udatert og tydelig kopi av en publikasjon. Observasjoner basert på en befarig

2 km drag mot Kjellebotn, drevet av svensk selskap.

vekslende malmbredde fra noen cm til oppimot 1 meter.

Felet ansees som ikke ubetydelig med meget god kvalitet. Det anbefales å prøveta feltet ved en senere anledning

Driften er foretatt av Skandia Kobberverk årene 1906-1907 og driften blev innstillet av Skandia vinteren 1907-1908 - blev inndratt i den Malenberg'ska Kvaschen.

Samtlige anvisninger lyder på et navn og ligger på utmark.

Forekomsten ligger på grensen mellom kalk og glimmer - skifer og har skarpe grenser.

Feltets trykretning er som det fremgår av vedlagte kartskisse N-S med ca. 35° østlig fald.

Den blottlagte lengde i feltet er skjønsmessig innlagt på skissen, men kan prøves lengere enn den prikkede linje viser. Den sammenhengende linje med rødt betegner den avblottede lengde, hvorfra der er nedrevet tre synker, hvorav den mellemste loddsynk ca 20 m. dyp, hvorfra er drevet et tverslag til gangen og gjennom denne, efter opgave fra formannen ved driften hr. Peder Olsen Tårstad, vannrett 8 m. fra det liggende til det hengende.

Feltet ligger på flatmark. Tiltross for at gangen strekker under Osen og elven er der ingen fare for vann, da erfaring fra tidligere drift har vist at hengfjellet er så tett at intet vann derfra inntrenger i gruben.

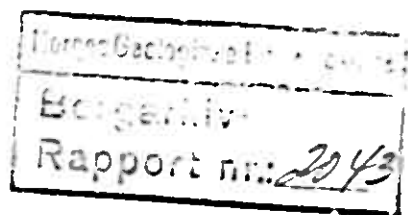
Formannen hr. Peder Olsen Tårstad opplyser at malmen gjenstår i bunnen også på begge slepsynker og at han anskatter minimums mektighet i tverslaget fra loddsynken til 4 m. vinkelrett.

Malmen sees i dagen fra 1-2 m. mektig og derover. De tilsendte prøver representerer efter mitt skjønn gjennemsnittet, da de er utplukket av malmhaugene som synes å være av en type.

Ballangen den 11 februar 1928

Ole Johnsen.

(sign.)

Zinkforekomster i Skårnesdalen.

Skårnesdalens zinkforekomster ligger på Håfjellstuvass nordøstlige skråning og danner et mere eller mindre sammenhengende drag, som strekker sig fra Skårnesdalens indre del mot SV og kan følges over en strekning av henimot 2 km. Feltets nederste del ligger ca. 3,5 km. fra sjøen (Tjellobotn).

Forekomstene blev vistnok funnet ved århundreskiftet. En prøvedrift var igang i årene 1903-05 for svensk regning, og en del malm blev skipt til Sverige. Driften blev innstilt høsten 1905 p.g.a. de politiske forhold. I 1914 var dir. Hønger v. Bjørklavn gruber interessert, og Foslie tok op et detaljkart over feltet. I den senere tid er feltet befart og beskrevet av berging. J. F. Stadheim og bergm. J. C. Torgersen (bl.a. i N.G.U. nr 142).

Der foreligger ingen opplysning om de malmangder som er tatt ut eller eksportert.

Malmdraget optrer i Håfjellsmuldens øvre (yngste) lag, og lagenes fall veksler fra SO til NV. Malmen optrer som lager ganger i en granatførende kvarts- glimmerskifer og ligger i liggen av et kvartsittleie, som kan følges fra Håfjellstuvass ned til Ofotenfjorden. Avstanden fra kvartsitten er i almindelighet kun et par hundrede meter.

Malmen optrer i flere horisonter med høist vekslende ertsföring, fra noen få cm. malm til op imot 1,0 m. og mere.

Ved min befaring besøkte jeg en malmsone, som er blottlagt i en steil fjellrabbe noen hundrede meter syd for gården Skårnesdal. I rabben var der drevet inn en liten skjæring. Malmsonen var her ca. 1 m. mektig, med striper av sinkblende og noe blyglans. Malm var lite cynlig opover fjellet ovenfor skjæringen. Malmdraget ga inntrykk av å være meget uregelmessig.

Vest for foregående, i en avstand av 10-15 m., optratto, efter hvad der kunde sees, et større og rikere malmdrag. Den svenske prøvedriften var konsentrert på denne forekomsten. Her fantes en rekke ganske store skjæringer, dels langsletter, dels tvers på leiets. Svært lite malm var imidlertid synlig,

det innstyrtninger og vegetasjon dekket sidene i skjæringene. Dertil kom at det satte inn med regn, som gjorde videre undersøkelsesarbeide meget vanskelig.

Nedenfor skjæringene var der en rekke skeideplasser med rester av utmerket malm.

Prøver tatt av Landmark holdt 40,89 % Zn og 4,14 % Pb. og 55,44 % Zn og 4,75 % Pb.

Det vil være av interesse å få prøvetatt feltet ved en senere anledning. Torgersen konkluderte med at "man får imidlertid det totalinntrykk av feltet, at der finnes ikke ubetydelig malm over den lange strekning..." og at "malmsens kvalitet gir inntrykk av å være meget god".